

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/92/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112212967
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1112212967.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava 1 v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Q. V., A. B. XXX, W. W., zastúpený JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, so sídlom Symfonická 1496/9, Praha, Česká republika, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu nákladov právneho zastúpenia vo výške 465,73 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške

40,83 EUR na účet právneho zástupcu navrhovateľa č. XXXXXXXXXXX/XXXX, J.: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, B. (A.): E. (Č., pobočka Praha - centrum Černý Most) do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.4.2012 domáhal voči odporcovi zaplataenia 465,73 EUR s príslušenstvom.

Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 8.12.1987 sp.zn. 4T 194/87 bol odsúdený pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov. Uznesením sp.zn. 5Nt/4/2009 zo dňa 18.6.2012 Okresný súd Prešov povolil obnovu konania a uvedený rozsudok zrušil. Následne uznesením č.k. 2Tv/4/10-14 zo dňa 18.4.2011 bolo trestné konanie zastavené, lebo žalovaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod k postúpeniu veci. Z uvedeného dôvodu sa navrhovateľ domáhal na tunajšom súde odškodnenia v podobe náhrady nákladov právneho zastúpenia vo výške 465,37 EUR.

Podaním doručeným súdu dňa 18.10.2012 navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v časti žalovanej istiny späť z dôvodu, že dňa 22.8.2012 odporca oznámil navrhovateľovi, že mu priznáva náhradu nákladov obhajoby vo výške 465,73 EUR. Navrhovateľ k svojmu podaniu pripojil list od odporcu, z ktorého vyplýva, že mu odporca dňa 22.8.2012 priznal náhradu materiálnej škody v celkovej výške 566,06 EUR, pričom náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje sumu 465,73 EUR.

Podaním doručeným súdu dňa 11.2.2013, t.j. ešte pred rozhodnutím súdu o čiastočnom zastavení konania, vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť v celom rozsahu z dôvodu, že dňa 30.11.2012 mu odporca oznámil, že mu priznáva úrok z omeškania z celkového odškodnenia vo výške 1.561,88 EUR, a to vo výške 91,79 EUR. Uvedená suma v sebe zahŕňa i úrok z omeškania zo žalovanej istiny 465,73 EUR. Zároveň si navrhovateľ v predmetnom podaní uplatnil náhradu trov konania zložených z trov právneho zastúpenia vo výške 163,50 EUR. Navrhovateľ k svojmu podaniu pripojil list od odporcu, ktorým mu odporca úroky z omeškania priznal.

Uznesením č.k. 10C 92/2012-26 zo dňa 4.3.2013 súd konanie zastavil. Zároveň zaviazal odporcu na zaplatenie trov právneho zastúpenia vo výške 119,28 EUR. Voči predmetnému uzneseniu v časti trov konania sa včas odvolal odporca domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby navrhovateľovi nebola priznaná náhrada trov konania, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac tým, že súd nesprávne právne posúdil, nedostatočne zistil skutkový stav veci, konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a postupom súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom. Vytýkal súdu prvého stupňa, že nebral do úvahy skutočnosti podstatné pre priznanie tohto nároku, a to konanie právneho zástupcu navrhovateľa, ktoré vykazuje znaky šikanózneho výkonu práva a ktoré je súčasne konaním v rozpore so zákonom, konkrétne so zákonnou povinnosťou právneho zástupcu konať s odbornou starostlivosťou pri zachovaní účelnosti a hospodárnosti poskytovaných právnych služieb a jeho povinnosťou dodržiavať pravidlá profesijnej etiky. Poukázal na to, že právny zástupca navrhovateľa uplatňoval u neho jednou žiadosťou odškodnenia za všetky nároky navrhovateľa (náhrada nákladov výkonu trestu, náhrada nákladov väzby, náhrada nákladov trestného konania, náhrada straty na zárobku, náhrada cestovného, náhrada nákladov právneho zastúpenia, náhrada nemajetkovej ujmy) podľa zákona číslo 119/1990 Zb., pričom následne uplatnil všetky nároky navrhovateľa osobitne, pričom tak vytvoril viaceré samostatné súdne konania vedené na tom istom súde. Poukazoval na to, že v tomto prípade ide o jednoduchý spor a všetky uplatnené nároky nevyžadujú žiadne špeciálne alebo fyzicky, psychicky či finančne náročné dokazovanie, nakoľko tieto nároky vyplývajú priamo zo zákona, a tento zákon aj presným a jednoznačným spôsobom určuje výšku jednotlivých nárokov, teda v tomto smere nie je potrebné žiadne výnimočné dokazovanie na účely zistenia výšky jednotlivých nárokov, všetky uplatňované nároky vychádzajú z toho istého skutkového stavu preukázaného listinnými dôkazmi a z toho istého právneho titulu. Poznamenal, že hoci navrhovateľ je dominus litis a zákon ho tak neobmedzuje žiadnym spôsobom pri uplatňovaní jeho práv prostredníctvom žalôb, toto postavenie navrhovateľa však nesmie vytvárať prostredie pre vznik bezdôvodného obohatenia v podobe trov právneho zastúpenia a hoci je na navrhovateľovi, akým spôsobom si svoje nároky na súde uplatní, musí si však byť potom vedomý toho, že v prípade nehospodárnosti a neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia, mu tieto nebudú uhradené, respektíve priznané v súdnom konaní a bude ich musieť znášať sám, prípadne ich bude musieť znášať sám právny zástupca, ktorý ich svojím neodborným a nehospodárnym konaním spôsobil; keď on nie je povinný podľa zákona číslo 586/2003 Z.z. uhradiť trovy, ktoré vznikli v súvislosti so zastúpením, ktoré nebolo vykonané s odbornou starostlivosťou. V tomto smere poukázal aj na § 2 O.s.p. a zásadu zákazu zneužitia práva. Dodal, že náhrada trov konania nemá smerovať k nijakej forme potrestania povinného účastníka, ale jedine k tomu, aby sa oprávnenej strane kompenzovali náklady, ktoré boli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva a v žiadnom smere nemá znamenať určitú formu obohacovania sa na úkor povinnej strany. Na podporu svojho tvrdenia predložil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co 598/2012 - 50 zo dňa 30. 11. 2012 a uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/29/2012 - 116 zo dňa 31. 01. 2013 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 988/2012. Mal za to, že takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu, nakoľko ide o šikanózne zneužívanie práva, ktoré je spôsobilé druhému účastníkovi spôsobiť škodu. Namietal, že právny zástupca navrhovateľa nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keďže jeho úkony nevykazujú známky žiadnej hospodárnosti poskytovania právnych služieb, toto konanie možno považovať za šikanózne, za účelom získania bezdôvodného obohatenia sa na úkor štátneho rozpočtu, v rozpore so základnými zásadami občianskeho súdneho konania, najmä so zásadou hospodárnosti konania. Zotrvával na svojej argumentácii, že právny zástupca si svojím konaním v rozpore so zákonom sám zaviniť vznik trov právneho zastúpenia, ktoré teraz požaduje prostredníctvom inštitútu trov konania v mene navrhovateľa. Vytýkal súdu, že priznal náhradu trov konania bez skúmania účelnosti ich vynaloženia. Súd tak mal trovy konania nepriznať nielen na podklade ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj na podklade ustanovenia 150 ods. 1 O.s.p..

Uznesením č.k. 8Co/212/2013-44 zo dňa 19.12.2013 odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd mal za to, že prvostupňový súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, v čom mala neprímeranosť výšky trov konania vo vzťahu k pohľadávke spočívať a z odôvodnenia jeho rozhodnutia nemožno zistiť, na základe akých úvah dospel k záveru o primeranosti výšky trov konania zníženej o 25%. Podľa názoru odvolacieho súdu uplatnenie jedného nároku na náhradu škody navrhovateľom viacerými žalobami, ktorými sú samostatne uplatňované jednotlivé položky, z ktorých celkový nárok na náhradu škody pozostáva, vychádzajúce z rovnakých skutkových okolností a majúce zákonný podklad v rovnakom

právnym predpise, predstavuje taký spôsob uplatňovania pohľadávky, ktorý je v rozpore so zásadami hospodárnosti a rýchlosti konania a s požiadavkou účelnosti vynaložených trov konania, nakoľko účelom právneho zastúpenia v takomto prípade nie je efektívne poskytovanie právnej pomoci, ale umelé navyšovanie trov právneho zastúpenia, ktoré predstavuje zneužívanie práva na poskytovanie právnej pomoci advokátom v konaní, blížiac sa svojou intenzitou až k šikanóznemu výkonu práva, a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci by aj mal navrhovateľ na ne zákonný nárok. Nejde totiž o bezpodmienečne nevyhnutné trovy, ktoré by musel navrhovateľ vynaložiť na dosiahnutie súdnej ochrany svojho porušeného práva práve podaním samostatnej žaloby, keď jednou žalobou, týkajúcou sa všetkých položiek, z ktorých odškodnenie pozostáva, by sa jednoduchším (menej zaťažujúcim protistranu) a hospodárnejším (úspornejším) spôsobom dosiahol rovnaký cieľ, teda súdnej ochrany by sa navrhovateľ rovnako účinne dovolal bez potreby rozdelenia nároku na viaceré položky a ich uplatňovanie si viacerými žalobami, založenými na rovnakom skutkovom a právnom podklade, vo viacerých súdnych konaniach. S ohľadom na uvedené preto odvolací súd zastával názor, že za účelné nemožno považovať trovy právneho zastúpenia za také úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu, späťvzatie návrhu), na ktoré už vznikol navrhovateľovi nárok v inom obdobnom konaní, vedenom medzi totožnými účastníkmi konania o jednom z viacerých nárokov navrhovateľa, založenom na totožnom skutkovom a právnom podklade, bez preukázania takých relevantných dôvodov v tomto ďalšom konaní, pre ktoré by nevyhnutne museli byť tieto úkony právnej služby vykonané v samostatnom konaní o tomto nároku. Odvolací súd dospel k záveru, že výrok rozhodnutia o náhrade trov konania nemá dostatočnú oporu v odôvodnení rozhodnutia, ktoré tak pre nedostatok dôvodov nedáva spoľahlivý a presvedčivý podklad pre opodstatnenosť rozhodnutia o trovách konania v jeho výrokovej časti. Súd prvého stupňa tak má odstrániť nedostatky tým, že svoje úvahy, na základe ktorých dospel k rozhodnutiu o náhrade trov konania zákonným spôsobom rozvedie a vyporiada sa náležitým spôsobom aj s námietkami odporcu a v tomto smere posúdi účelnosť navrhovateľom vynaložených trov konania. Za týmto účelom je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné zistiť, či už bola navrhovateľovi v jednom z viacerých konaní, prebiehajúcich na súde o tomto nároku na odškodnenie právoplatne priznaná náhrada trov konania a aká, t.j. z čoho pozostávajúca.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Zavinenie pre potreby rozhodovania o trovách konania sa posudzuje z procesného a nie z hľadiska hmotného práva.

V predmetnom konaní vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť v celom rozsahu pre správanie odporcu, keď ten mu priznal uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia až po tom, ako bol podaný návrh na súd. Z procesného hľadiska to bol odporca, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, a preto by bol povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu súd skúmal účelnosť trov vynaložených na právne zastúpenie navrhovateľa a za tým účelom si pripojil spisy, ktoré sú resp. boli vedené na Okresnom súde Bratislava I o ostatných položkách toho istého nároku navrhovateľa na náhradu škody.

Zo spisu sp.zn. 7C 92/2012 bolo zistené, že sa v ňom totožný navrhovateľ voči totožnému odporcovi návrhom doručeným súdu dňa 27.4.2012 o 13.30 hod. z toho istého titulu domáhal nákladov väzby v sume 35,61 EUR. Uznesením č.k. 7 C 92/2012 -30 zo dňa 7.1.2013 bolo konanie zastavené z dôvodu, že odporca navrhovateľovi žalovanú sumu zaplatil a zároveň bol odporca zaviazaný na náhradu trov konania navrhovateľovi v sume 72,69 EUR. Voči časti uneseniu uznesenia, ktorým bol odporca zaviazaný na náhradu trov konania podal odvolanie odporcu s tým, že žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti o priznaní náhrady trov konania zmenil tak, že navrhovateľovi by náhradu

trov konania nepriznal resp. aby odvolací súd napadnuté unesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa v napadnutej časti na ďalšie konanie. Uznesením č.k. 6Co 324/2013-41 zo dňa 25.11.2013 odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Súd vo veci opäť rozhodol uznesením č.k. 7C 92/2012-49 zo dňa 20.2.2014, ktorým zaviazal žalovaného odporcu na náhradu trov konania navrhovateľovi v sume 27,48 EUR s poukazom na ustanovenia § 150 ods.2 O.s.p., nakoľko jeho aplikácia v prejednávanej veci bola dôvodná a to z dôvodu, že uplatnená pohľadávka navrhovateľom v konaní 7C 92/2012 mala hodnotu 35,61 EUR, čo predstavuje charakter drobného sporu a náhradu trov konania si uplatnil v sume 72,69 EUR, čo predstavuje približne dvojnásobok hodnoty uplatnenej pohľadávky. Aplikácia ust. § 150 ods.2 Os.p. vyžaduje, aby uplatnené trovy konania hodnotu pohľadávky prevyšovali a aby zároveň išlo o drobný spor. Uvedené rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

Zo spisu sp.zn. 8C 92/2012 bolo zistené, že sa v ňom totožný navrhovateľ voči totožnému odporcovi návrhom doručeným súdu dňa 27.4.2012 o 13,30 hod. z toho istého titulu domáhal náhrady cestovného v sume 7,44 EUR. Uznesením č.k. 8C 92/2012 -19 zo dňa 8.3.2013 bolo konanie zastavené z dôvodu, že odporca navrhovateľovi žalovanú sumu zaplatil a zároveň bol odporca zaviazaný na náhradu trov konania navrhovateľovi v sume 72,69 EUR. Voči časti uznesenia, ktorým bol odporca zaviazaný na náhradu trov konania podal odvolanie odporca s tým, že žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti o priznaní náhrady trov konania zmenil tak, že navrhovateľovi by náhradu trov konania nepriznal, resp. aby odvolací súd napadnuté unesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa v napadnutej časti na ďalšie konanie. Uznesením č.k. 5Co 259/2013-34 zo dňa 30.4.2013 bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené a odporca bol zaviazaný na náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi v sume 24,41 EUR. Odporca podal voči predmetnému uzneseniu dňa 28.6.2013 dovolanie. Dovolanie bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3Cdo 266/2013-53 zo dňa 9.1.2014 odmietnuté. Uznesenia súdov v časti priznania náhrady trov konania nadobudli právoplatnosť dňa 10.6.2013. Trovy konania boli vyčíslené právnym zástupcom v konaní za tri úkony právnej služby á 16,60 - prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 26.3.2012, návrh na začatie konania zo dňa 27.4.2012, návrh na zastavenie konania zo dňa 8.10.2012 a v odvolacom konaní za podanie vyjadrenia k odvolaniu.

Zo spisu sp.zn. 4C 196/2012 bolo zistené, že sa v ňom totožný navrhovateľ domáha voči totožnému odporcovi návrhom doručeným súdu dňa 18.10.2012 náhrady nemajetkovej ujmy v sume 10 000,-EUR z rovnakého právneho titulu. Vo veci doposiaľ právoplatné rozhodnutie vydané nebolo.

Zo spisu sp.zn. 12C 92/2012 bolo zistené, že sa v ňom totožný navrhovateľ domáhal voči totožnému odporcovi návrhom doručeným súdu dňa 27.4.2012 o 13.25 hod. náhrady nákladov výkonu trestu v sume 50,95,-EUR. Uznesením č.k. 12C 92/2012 -17 zo dňa 23.10.2012 bolo konanie zastavené, z dôvodu, že odporca navrhovateľovi žalovanú sumu zaplatil a zároveň bol odporca zaviazaný na náhradu trov konania navrhovateľovi v sume 34,78 EUR, ktoré predstavujú 50% z pôvodne uplatnenej sumy náhrady trov konania s poukazom na ustanovenie 150 ods. 2 O.s.p. Voči časti uznesenia, ktorým bol odporca zaviazaný na náhradu trov konania, podal odvolanie odporca s tým, že žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti o priznaní náhrady trov konania zmenil tak, že navrhovateľovi by náhradu trov konania nepriznal, resp. aby odvolací súd napadnuté unesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa v napadnutej časti na ďalšie konanie. Uznesením č.k. 14Co 25/2013-31 zo dňa 18.7.2013 odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a zároveň zaviazal odporcu na náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi v sume 15,93 EUR. Uznesenia nadobudli v časti náhrady trov konania právoplatnosť dňa 30.8.2013. Voči uzneseniu odvolacieho súdu podal odporca dňa 25.9.2013 dovolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky doposiaľ nerozhodol.

Zo spisu sp.zn. 24 C 94/2012 bolo zistené, že sa v ňom totožný navrhovateľ domáha voči totožnému odporcom návrhom doručeným súdu dňa 27.4.2012 o 13.20 hod na tom istom skutkovom základe náhrady ušlej mzdy v sume 995,82,-EUR s príslušenstvom. Uznesením č.k. 24C 94/2012-18 zo dňa 22.1.2013 bolo konanie o zaplatenie istiny v sume 995,82 EUR zastavené, nakoľko odporca žalovanú pohľadávku čo do základu uznal a žalovanú pohľadávku navrhovateľovi aj zaplatil. Predmetom konania ostalo príslušenstvo žalovanej pohľadávky a nárok navrhovateľa na náhradu trov konania. Uznesením č.k. 24C 94/2012-30 zo dňa 10.6.2013 súd konanie o zaplatenie príslušenstva zastavil, nakoľko odporca aj tento uplatnený nárok navrhovateľovi zaplatil. Súd zaviazal žalovaného odporcu na náhradu trov konania navrhovateľovi v sume 236,50 EUR za štyri úkony právnej služby á 51,45 € /41,49+9,96 €/, ktoré bolo uznesením odvolacieho súdu č.k. 8Co 524/2013-52 zo dňa 19.12.2013 zrušené v dôsledku podania opravného prostriedku odporcom. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí zastával názor, že účelné nemožno považovať trovy právneho zastúpenia za také úkony právnej služby -

prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu, späťvzatie návrhu na ktoré už vznikol navrhovateľovi nárok v inom obdobnom konaní vedenom medzi totožnými účastníkmi konania o jednom z viacerých nárokov navrhovateľa založenom na totožnom skutkovom a právnom základe bez preukázania takých relevantných dôvodov v tomto ďalšom konaní, pre ktoré by nevyhnutne museli byť tieto úkony právnej služby vykonané v samostatnom konaní o tomto nároku. Úlohou súdu prvého stupňa v zmysle zrušujúceho rozhodnutia bude vysporiadať sa s námietkami odporcu a v tomto smere posúdiť účelnosť navrhovateľom vynaložených trov konania a zároveň súd prvého stupňa má zistiť či bola navrhovateľovi jednom z viacerých konaní prebiehajúcich na súde o nároku na odškodnenie právoplatne priznaná náhrada trov konania a za aké úkony právnej služby.

V prejednávanej veci konajúci súd odvolávajúci sa na právny názor odvolacieho súdu obsiahnutý v uznesení č.k. 8Co 212/2013-44 zo dňa 19.12.2013 dospel k záveru, že navrhovateľom vynaložené trovy právneho zastúpenia za také úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu a späťvzatie návrhu), na ktoré mu už vznikol nárok v inom obdobnom konaní vedenom medzi totožnými účastníkmi konania o jednom z viacerých nárokov navrhovateľa, založenom na totožnom skutkovom a právnom podklade, boli navrhovateľom neúčelne vynaložené. Navrhovateľ žiadnym spôsobom neuviedol a nepreukázal, také relevantné dôvody, pre ktoré by nevyhnutne museli byť tieto úkony právnej služby vykonané v samostatnom konaní o tomto nároku. Dôvod uvedený v podaní doručenom súdu dňa 24.3.2014, že má vedomosť o tom, že i súdy posudzujú jednotlivé položky nároku na náhradu škody odlišne, nie je dôvodom na podanie viacerých žalôb, keďže i v jednom konaní súd môže v určitej časti nárok navrhovateľa priznať a v inej časti jeho návrh zamietnuť. Súd poznamenáva, že keby každý navrhovateľ podával takéto samostatné žaloby, viedlo by to nevyhnutne k preťaženosti súdov ako aj protistrán. Uvedený postup navrhovateľa a jeho právneho zástupcu zjavne odporuje zásadám hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania.

Na pokyn odvolacieho súdu konajúci súd zistil, že navrhovateľ podal na súd v tej istej veci (o jednotlivých položkách toho istého nároku) ďalších 5 žalôb, z ktorých v dvoch konaniach mu bola právoplatne priznaná náhrada trov právneho zastúpenia. V oboch týchto konaniach súdy priznali náhradu trov za 4 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žalobného návrhu, späťvzatie, podanie vyjadrenia k odvolaniu) - v konaní sp.zn. 8C 92/2012 spolu vo výške 97,10 EUR a v konaní sp.zn. 12C 92/201 spolu vo výške 50,71 EUR (znížené z dôvodu, že išlo o drobný spor). Z uvedeného dôvodu konajúci súd v danej veci ustálil, že navrhovateľovi za tri úkony právnej pomoci, za ktoré mu už bola v inom konaní právoplatne priznaná ich náhrada - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žalobného návrhu a späťvzatie, v tomto konaní náhrada trov nepatrí, nakoľko súd nepovažoval tieto trovy za účelne vynaložené.

Súd však odporcu zaviazal v zmysle § 10 ods.1 a § 14 ods. 1 vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci, ktorým je čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania dňa 1.10.2012 - 33,20 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 7,63 EUR, spolu vo výške 40,83 EUR, nakoľko za tento úkon právnej pomoci nebola doposiaľ navrhovateľovi priznaná náhrada trov. Podľa názoru súdu takto priznaná náhrada trov iba za jeden úkon právnej pomoci nemôže byť ani na ujmu navrhovateľa ani na ujmu odporcu, keďže tento úkon bol navrhovateľom preukázateľne vykonaný, pričom v žiadnom z právoplatne skončených konaní mu doposiaľ za totožný úkon náhrada trov priznaná nebola.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave, v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.